

LUTHEROVA DEKÁDA 2011

Sola fide

8. Viera zachraňuje

„On však povedal žene: Viera tvoja Ťa zachránila. Chod' v pokoji!“ (L 7, 50)

Hovorí sa, že topiaci sa aj slamky chytá. A je naozaj pravda, že kým za normálnych okolností človek racionálne všetko zvažuje a kriticky hodnotí, vo chvíľach úzkosti necháva úvahy bokom a siaha po všetkom, čo by mu mohlo pomôcť. Vidíme to veľmi výrazne na záujme ľudí o Pána Boha. Mnohí totiž vyhlasujú, že si bez Boha poradia a že sú vo svojom živote úplne samostatní. Spomenú si však na Neho, akonáhle príde do ich života problém, s ktorým si nevedia rady a ktorý ich existenčne ohrozuje.

Pán Ježiš pritom neprichádza len ako pomocník pre krízové situácie. On chce byť naším každodenným spoločníkom, ochrancom v bežných situáciách, radcom v problémoch a lekárom v každej bolesti duše i tela. Áno, aj choroby nášho tela môžeme zverovať do rúk Božích a od samého Pána Boha očakávať uzdravenie. Nie nadarmo mnohí lekári hovoria, že „lekár lieči, ale Boh uzdravuje“. Nie nadarmo dospelo ľudstvo už dávno k tej skúsenosti, že všetky overené a zaručene účinné metódy môžu zlyhať v boji s chorobou a zasa inokedy tá najmenšia námaha vedie k uzdraveniu. Lekári aj tí, ktorí sa už s nejednou chorobou stretli, dobre vedia, že pri boji s chorobou nič nie je isté, nič nemožno na 100 % predpokladať a že budúcnosť pacienta i v tej najľahšej chorobe je v rukách niekoho iného. Kto to je? Je to Pán Boh, a to bez ohľadu na to, či v Neho človek verí, alebo nie.

Už v časoch Pána Ježiša Krista mnohí vedeli, že tento muž môže vyliečiť človeka aj z tej najťažšej choroby. Preto ho ľudia hľúpe vyhľadávali a my na mnohých miestach Písma čítame, že ich uzdravoval. A niekedy uzdravoval celé dni. To znamená, že prípady uzdravení, ktoré máme zapísané v evanjeliách, zďaleka nie sú jediné. Z rôznych náznakov ako napríklad Mt 21, 14; L 4, 40 alebo L 5, 15 vidíme, že Pán Ježiš mal povest' uzdravovateľa, že táto povest' sa rýchlo šírila a záujemcov o uzdravenie bolo veľa.

Písmo neopisuje každé uzdravenie podrobne. Tie však, o ktorých sa dozvedáme viac, majú spoločnú jednu vec: dejú sa na základe viery. Nikto nie je Ježišom uzdravený len tak – náhodne – bez toho, aby Mu veril. Vyznania viery sú pritom rôzne:

- v Mt 9, 27nn nám Matúš rozpráva o dvoch slepcoch, ktorí šli za Ježišom a prosili Ho o uzdravenie. Pán Ježiš sa ich spýtal: „Či veríte, že to môžem urobiť?“ Až keď odpovedali „áno“ a vyznali tým svoju vieru a dôveru v Pána Ježiša a Jeho uzdravujúcu moc, dotkol sa im očí a uzdravil ich hovoriac: „Nech sa vám stane podľa vašej viery.“ Malo sa teda naplniť to, čomu títo verili. Ak by ich viera bola slabá a v ich srdci by nebolo istoty, že Pán Ježiš má moc nad ich chorobou, nebolo by sa stalo nič.

- v Mt 5, 8nn nachádzame príbeh o uzdravení stotníkovho sluha. Stotník bol rímsky veliteľ vojska, teda nepriateľ Židov. Bol to Riman, ktorého viera bola úplne iná než viera Židov, a teda nemal so Židmi spoločné ani ich očakávanie Mesiáša. Tento muž bol v Izraeli iba „služobne“ a nevieme, ako sa díval na židovskú vieru. Isté však je, že vo chvíli ťažkosti, keď jeho sluha leží doma a trápi sa, obracia sa na židovského proroka a uzdravovateľa – Ježiša Krista. Mohli by sme predpokladať, že je to z jeho strany číry pragmatizmus a že teda mohol prísť k Ježišovi len tak – „ved' za pokus nič nedám“. Písmo však svedčí, že to nebolo tak. Stotník prichádza k Ježišovi s úplnou dôverou, veriac, že On uzdraví jeho sluha. Ba dokonca na ochotu Pána Ježiša zájsť k nemu domov hovorí: „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Ale povedz slovo a ozdravie mi sluha.“ To je jasné vyznanie viery človeka, ktorý si je vedomý toho, akú veľkú moc Pán Ježiš má. A skutočne. Pán Ježiš nielenže uzdravil stotníkovho sluha, ale vyzdvihol stotníkovu vieru a dal ju za príklad ostatným.

- v L 8, 41nn čítame o tom, že za Pánom Ježišom prišiel predstavený synagógy. Umierala mu doma dcéra a on jedinou nádej videl v Ježišovi. Padol pred Ním na kolena a prosil Ho. Pán Ježiš teda šiel k nemu domov. Cestou však stretol ženu, ktorá trpela od mladosti krvotokom. Všetok svoj majetok minula na lekárov a nepomohli jej. To nám pripomína údel mnohých dnešných trpiacich, ktorí obetujú

majetok na svoju liečbu, investujú veľa peňazí do ciest za lekármi, liekov i úplatkov – a všetko márne. Táto žena sa ocitla pri ceste, po ktorej šiel Pán Ježiš k domu Jaira. Vedela, že má jedinečnú šancu na uzdravenie, no zároveň sa bála predstúpiť pred Pána a prosiť o pomoc. Na jednej strane sa môžeme diviť nad jej správaním, no na druhej strane jej konanie svedčí o jej veľkej viere. Hovorila si, že Ježišova moc je taká veľká, že sa Ho stačí dotknúť. Bola presvedčená, že aj letný krátky kontakt s Pánom jej pomôže. To je viera, ktorá ju priviedla k tomu, že napokon potajomky siahla na Ježiša. Jej skutok ale nezostal utajený a Pán Ježiš sa spýtal: „Kto sa ma dotkol?“ Až vtedy roztrasená žena predstúpila pred Pána a povedala, čo ju trápilo a čo sa stalo. No to už bola zdravá, pretože jej dotyk s Pánom priniesol uzdravenie. Pán Ježiš ju nehrešil ani neodsúdil, ale pochválil jej vieru slovami: „Viera tvoja ťa zachránila.“ Tým Pán Ježiš zdôrazňuje, že márnym by bol akýkoľvek tajný aj otvorený dotyk s Ním, ak by v jej srdci nebola viera v Neho ako v Toho, ktorý jej môže pomôcť.

Slová „viera tvoja ťa zachránila“ znejú v evanjeliách na konci mnohých uzdravení. Pán Ježiš tak často zdôrazňoval, aká je vo vzťahu k Nemu viera potrebná. On oslovoval všetkých ľudí, no Jeho prvoradým cieľom nebolo uzdravovanie. Bolo to hlásanie kráľovstva Božieho a výzva k pokániu. Pán Ježiš nabádal ľudí, aby sa vrátili k nebeskému Otcovi, aby cez pokánie budovali svoj vzťah viery k Pánu Bohu. Jeho výzva k nasledovaniu Jeho samého mala ten istý cieľ. Záchrana duše človeka je tak pre Neho prvoradá. Veď aj v L 19,10 čítame že „Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo bolo zahynulo“ a napokon vidíme Pána Ježiša zomierať na Golgote s týmto istým cieľom – vykúpiť hriešneho človeka z moci diabla.

Avšak ani telesné problémy ľudí neboli Pánu Ježišovi ľahostajné. No ak človek pred Neho predstúpil s konkrétnou požiadavkou, musel mať v srdci vieru. To ukazuje, že Pán Ježiš konal divy uzdravenia len ako následok ľudskej viery, ako vyvrcholenie duchovného stretnutia človeka s Ním, ako naplnenie ich vzťahu. Pán Ježiš nikdy nekonal zázraky s cieľom upozorniť na seba alebo pomocou zázraku vyvolať vieru. Tak by to možno urobili mnohí dnes, ak by mali tú moc. Divmi by sa snažili upútať na seba pozornosť a presvedčiť o svojej nadprirodzenosti. Aj Pán Ježiš bol k tomuto pokúšaný, keď Ho diabol nahováral, aby sa zhodil z veže chrámu. Jeho bezpečný pád určite mnohých presvedčí o Jeho Božstve a uveria v Neho (Mt 4, 6). No On nikdy touto cestou nešiel. Ľudí oslovoval iba slovom a divmi naplňal a odmeňoval vieru tých, ktorí v Neho už uverili. To je aj dôvod, prečo uzdraveným zakazoval hovoriť o tom, čo sa stalo. Oni však taký zákaz nedokázali dodržať, a tak sa chýr o Ňom šírilo.

Nám však ostalo z evanjeliových správ o uzdravovaní poznanie, že Pán Ježiš má moc nad chorobou tela a dáva zdravie tomu, kto v Neho verí. Ako Jeho učeníci – Božie deti – môžeme preto aj vo chvíľach telesného utrpenia volať k Bohu a prosiť o pomoc. Je to však jedine naša viera, na ktorú sa môžeme odvolávať. Neexistuje nič v našom živote, na čo by sme mohli poukazovať a čím by sme si mohli od Boha pomoc vynucovať. Nemôžeme si ju žiadať ako odmenu za svoju dobrotu, za svoju poslušnosť či za svoje skutky. Aj telesné zdravie je dar, ktorý sa nám dostáva z milosti a zadarmo. Pán Boh sám rozhoduje o tom, či nás ním obdarí, alebo nie, a Jeho vôľa môže byť rovnako uzdraviť nás, ako ponechať nás v chorobe. Apoštol Pavel tiež trpel chorobami a prosil o ich odstránenie, no Pán Boh mu odmietol pomoc, hovoriac: „Máš dosť mojej milosti.“ (2K 12,7 – 9) No ostáva nám viera, ktorá zachraňuje nielen naše duše, ale aj naše telo a s ktorou môžeme k Pánu Bohu volať a o pomoc Ho prosiť.

Štefan Kiss